

Streszczenie. Katecheza VII. Ks. Przemysław Sawa. Eucharystia a jedność Kościoła.

„Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić” [J 15,1-5]

Katechizm Kościoła Katolickiego, 1396 mówi: *„Ci, którzy przyjmują Eucharystię, są ściślej zjednoczeni z Chrystusem, a tym samym Chrystus łączy ich ze wszystkimi w jedno Ciało, czyli Kościół. Komunia odnawia i pogłębia wszczepienie w Kościół, dokonane już w sakramencie chrztu. Przez chrzest zostaliśmy wezwani, by tworzyć jedno Ciało”.*

Mówiąc o sprzężeniu Eucharystii z jednością Kościoła, należy zwrócić uwagę na kilka istotnych kwestii: głębię nazw Eucharystii, wymiary jedności, jednoczące znaczenie tekstów i obrzędów liturgicznych oraz kontekst ekumeniczny.

- Nazwy Eucharystii wyrażające jednoczący charakter celebracji

Jednoczący charakter Eucharystii wyrażają biblijne określenia: „Wieczera Pańska”, która uobecnia ofiarę Jezusa Chrystusa za grzechy świata, a słowa konsekracji świadczą o darze zbawienia: *„To jest Ciało za was wydane”*. Jednocześnie celebracja ta ma wymiar wspólnotowy, bo to wspólnota wierzących jest depozytariuszem nakazu Chrystusa: *„Czyńcie to na moja pamiątkę!* Druga nazwa „Łamanie Chleba”, była używana, gdyż obrzęd ten, charakterystyczny dla posiłku żydowskiego, został wykorzystany przez Jezusa, gdy błogosławił i dawał uczniom chleb jako gospodarz stołu. W Kościele tę jedność wyraża obrzęd łamania konsekrowanej hostii w liturgii łacińskiej. Warto też zwrócić uwagę na określenie „msza”. Termin ten najczęściej używany jest w Kościele rzymskokatolickim od VI wieku, często w powiązaniu z przymiotnikiem „święta”. Pochodzi od formuły

rozesłania wieńczącej liturgię „idźcie, posłani”. Misji tej nie można realizować pojedynczo, gdyż nakaz ewangelizacyjny skierowany jest do Kościoła jako całości.

- Wielowymiarowa jedność jako owoc Eucharystii

- Jedność z Bogiem - Eucharystia prowadzi do jedności z Bogiem Ojcem przez Jezusa. Przez Eucharystię następuje najbardziej głęboka relacja w doczesnym wymiarze życia.

- Jedność ochrzczonych i zbawionych – Eucharystia buduje jedność uczestników danej celebracji Eucharystii. Wierni stają zgromadzeni wobec jednego Boga i wobec siebie. Komunia odnawia, umacnia i pogłębia wszczepienie w Kościół, dokonane już w sakramencie chrztu. Eucharystia umacnia ponadto jedność Kościoła ziemskiego z niebiańskim. Celebracja Eucharystii obejmuje nie tylko zgromadzonych przy danym ołtarzu, ale stanowi wspólnotę ze zbawionymi w niebie i osobami doświadczającymi czyśćca.

- Jedność ze światem – dokonuje się przez modlitwę za cały świat i jego sprawy. Celebracji mszy świętej nie można oddzielać od tego, czym żyją ludzie, społeczeństwo i narody. Jedność ze światem wyraża się również w pochyleniu się nad ubogimi.

- Jedność Kościoła w tekstach i obrzędach Eucharystii

- Teksty liturgiczne - modlitwy mszalne wyrażają modlitwę Kościoła jako jedności i dążącego wciąż do jedności. Po modlitwach obrzędów wstępnych jedność wspólnoty buduje Boże słowo zwiastowane podczas liturgii słowa. Odpowiedzią na usłyszane słowo Boga jest wspólnotowe wyznanie wiary, a jednoczące znaczenie ma modlitwa wiernych. Również liturgia eucharystyczna zawiera modlitwy o jedność Kościoła. Jedność Kościoła

niosą także teksty modlitwy Pańskiej. To wszystko prowadzi do przyjęcia Komunii Świętej i zjednoczenia wiernych z Chrystusem, a przez Niego między sobą i podjęcia wspólnego uwielbienia Boga.

- Obrzędy liturgii Eucharystii – nie tylko modlitwy, ale również obrzędy i znaki liturgiczne wyrażają jedność i drogę do niej. Poprzez śpiew na wejście, procesja celebransów i posługujących ukazuje jedność Ludu Bożego jako narodu kapłańskiego, zmierzającego w stronę Ojca. Jedność wypływająca z Eucharystii wyrażają jednak przede wszystkim obrzędy liturgii eucharystycznej.

- Jedność wyrażona w boskiej liturgii (bizantyjskiej) – w rozumieniu Eucharystii jako źródła jedności pomocne może być również świadectwo tradycji bizantyjskiej, zarówno w wydaniu Kościołów prawosławnych, jak i grekokatolickich.

- Ekumeniczne wyzwanie

- Teologiczna kwestia sprzężenia kwestii Eucharystii i jedności Kościoła stanowi ważny punkt w kontaktach ekumenicznych. Dlatego należy mieć świadomość różnej teologii pojednania oraz możliwości wspólnej modlitwy w dobie poróżnienia międzykonfesyjnego. Brak możliwości celebracji jednej Eucharystii stanowi dla chrześcijan wezwanie do dawania świadectwa jednej wiary w Jezusa Chrystusa. Trzeba jednak razem się modlić, słuchać słowa Bożego, dzielić wiarą i towarzyszyć sobie w różnych szczególnych okolicznościach z zachowaniem własnej tożsamości. Poszanowanie, współdziałanie oraz duchowe wzrastanie prowadzą do otwarcia na zaskakujące działanie Ducha Świętego, który w oznaczonym czasie doprowadzi do spełnienia modlitwy Jezusa o zewnętrzną jedność jego uczniów.